

Skepps teknologi och människor

En stor del av detta nummer av tidskriften består av Carl Olofs intervju med Harald Åkerlund. Åkerlunds arbete är en del av marin- och skeppsarkeologins forskningshistorik. I mångt och mycket är hans publikationer fortfarande outstanding när det gäller noggrannhet i dokumentation och beskrivning av skeppsteknologiska lösningar.

Det som möjligtvis känns en aning föråldrat i Åkerlunds arbeten är att han skrev om fartyg utan att i någon högre grad koppla dem till de människor och samhällen som skapade dem. Teknisk kunnsade och förståelse är visserligen en förutsättning för arkeologiska studier av materiella lämningar. Men det är inget egensyfte. Sakerna och tekniken, vare sig det handlar om flintbitar, medeltidskroggar eller ångmaskiner, är bara medlen.

Ett sätt att komplettera det fysiska arkeologiska källmaterialet när människor och samhällen skall studeras är att jämföra med skriftliga uppgifter. I Sven Eriks artikel ges några råd på vägen när gamla snirkliga stilar skall tydas.

Mias artikel om sjökrogar berör en fornlämningskategori som till stor del återstår att utforska för oss marinarkeologisk intresserade. Det gäller dels den faktiska kroglämningen, ofta ensligt belägen på någon liten ö, men också de spännande kulturlager som finns nere i vattnet i anslutning till bryggor och ankringplatser. De är i högsta grad spår efter människor!

Övrigt innehåll i nr.3 1993 är Christers recension av en bok om senmedeltida skeppsbyggeri samt förstås korta notiser.

*Johan Rönnby
vetenskaplig redaktör*